

Til § 9 har Udvalget under Nr. 15 stillet et Endringsforslag, som kun er en Redaktionsforandring, som følger af vort Forslag til § 10.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at Udvalgets Betænkning ikke er ganske klar. Betænkningen af Betænkningen lyder saaledes, som jeg med den ærede Formands Tillæelse skal tillade mig at oplæse: „Der har for Udvalget været fuld Anledning til nogle at tage under Overveielse, om ikke Ophævelsen af denne Institution“ — Landstutteriet — „vil virke hæmmende paa Udviklingen af Danmarks Hestavl, og om det ikke staaer til at berygte, at det Skridt, man saaledes er i Begreb med at gjøre, om kortere eller længere Tid vil fortrydes. Udvalgets Fleertal tør ikke udtale noget Bestemt herom.“ Men det forekommer mig, at dette er et Spørgsmaal, hvorefter man først og fremmest kunde ønske en bestemt Udtalelse af det ærede Udvalg; hvorfor skulde vi gaae hen og ophæve Landstutteriet, naar vi ikke tør udtale nogen bestemt Mening derom? Dette er det vigtigste Spørgsmaal i den hele Sag. Jeg kan derfor ikke negte, at jeg anseer det for ret heldigt, at denne jo efter al Sandsynlighed ikke kan komme til noget endeligt Resultat i indeværende Session, thi jeg vilde have den allerstørste Betænkning ved at gaae ind paa en saadan Afgjørelse, naar man lader det staae hen, at det dog maaffee kunde være, at man kunde komme til at fortryde, at man nedlagde Landstutteriet. Nei, naar Udvalgets Fleertal er enig om, at man maaffee kan komme til at fortryde det, saa skulde vi ikke ophæve Landstutteriet, saa skal man stemme mod Lovforslaget og holde paa Landstutteriet. Det kan jo gjerne være, at det vilde være det Rigtige, det skal jeg ikke modsigge, men det er ialtsald Hovedspørgsmaalet, og inden det er afgjort, have alle de øvrige Punkter egentlig ikke nogen sær Interesse. Der er af Rigsdagsmanden for Trede-Riksborg Amts 3die Valgkreds (Vespersen) ad § 1 stillet det Endringsforslag, at Landstutteriet skal beholde, rigtignok uden at maatte forøges, og det forekommer mig, at man ogsaa kunde ønske en bestemt Udtalelse af Udvalget om dette

Punkt. Først naar man faaer et Ja eller Nei paa Spørgsmaalet om Landstutteriets Vedligeholdelse, saa kan man gaae videre. Jeg holder helst paa Landstutteriet; naar det skulde være Rigsdagens Mening at ville holde paa det og altsaa ogsaa at ville understøtte det, skal jeg paa ingen Maade have Noget derimod. — Der er stillet en heel Række forskjellige Endringsforslag, hvis Hovedbetydning er den, at forsaavidt man maatte beslutte sig til at nedlægge Landstutteriet og at anvende den Sum Penge, som nu anvendes dertil, til Præmier for Hingste, skulde disse Præmiers Uddeling bestyres gennem Landbosforeningerne. Jeg skal ikke have Noget imod, at man gaaer over dertil; jeg har ved denne Sags første Behandling udviklet, hvad der kunde tale derimod, men forsaavidt Rigsdagen maatte komme til det Resultat, at det er det Rigtige, skal jeg ogsaa gaae ind paa, at man følger Udvalget i saa Henseende. Det er imidlertid ikke ganske klart, hvad der er meent ved Forslaget til en ny § 10, og her turde jeg maaffee ubede mig en Dødsning af den ærede Ordfører. Der staaer nemlig i den foreslaaede § 10: „I de Amtet, hvor der findes flere landoekonomiske Foreninger, bliver de forskjellige Foreningers Bidrag indbyrdes at udrede i Forhold til den Sum, hver særlig Forening Aaret forud har modtaget af Statens Tilskud til Præmier for andre Hunsbyr ifølge § 3“; men dersom nu en Forening ikke vil give sit Samtykke dertil, hvad saa? Dersom en Forening siger: vi ville i det Hele bidrage 200 Rd., en anden siger: vi ville bidrage 1,000 Rd., og en tredje: vi ville bidrage 600 Rd., hvorledes vil man saa faae Spørgsmaalet afgjort imellem dem? (En Stemme: Det er meget simpelt!). Nei det er ikke; naar den samlede Sum, der skal heds fra hele Amtet, er bestemt, saa vide Foreningerne, hvormegget hver af dem skal udrede; alle de enkelte Foreningers Bidrag er bestemt, naar man kender det samlede Bidrag, der skal udredes; men hvorledes vil der være at tilveiebringe Enighed mellem Foreningerne, dersom de ikke ere enige om, hvilken Sum de i Forening skulde udrede, og hvorledes skal man tvinge det Mindretal af Foreninger, der bliver overstemt; hvilke Tvangsforholdsregler har man der at anvende? Deri